

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Praxis earum. parag. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

^{b Sanc. lib. 4. 3. matr. 4. 11.} non solum prima vice, sed tories, quoties copulantur. Quamvis Henriquez citatus ab eodem puret, solum prima vice peccare. Mihi expidenti utriusque rationes, quas ipsi assertunt, videntur utrique loqui probabiliter, quando conjuges moraliter sunt certi de impedimenti carentia. Id, quod fortasse innuit Sanch. dum suam sententiam veiorem pronunciat, sic enim videtur, veram supponere contrariam.

§. II.

Praxis denunciationes exhibendi.

1. Ebent denunciationes, ex Tridentino loco citato, fieri a proprio contrahe-
nientium Parocho, tribus continuis diebus festi-
viss, inter Missarum solennia, ad finem, ut im-
pedimentum, si dirimens, sive solum
impediens, quod forte inter contrahentes
intercedit, manifestetur. Expende breviter
singula.

A proprio contrahe-
nientium Parocho.

2. A proprio Parocho, seu ab ejus dele-
gato debent hæc denunciationes fieri, cæque,
ut ex se patet, in propria contrahe-
nientium Parochia; Quod si contrahentes ad suam pro-
priam quicunque pertineat Parochiam, in u-
traque illas fieri, oportebit. Quid si quis plura habeat domicilia, quales sunt illi, qui per medium annum habitant in una Paro-
chia, seu Diœcesi, & per aliud medium, in alia?

Respondeo. In ea satis erit, fieri, ubi fa-
cilius creditur sciri posse impedimenta. Ita
^{b Sanc. lib. 3. matr. 4. 6. num.} Sanch. b adderem, debere fieri in utraque,
quando alteriā sufficiētem ad intentum
Patochus non judicaverit.

3. Pro Vagis non solum debe Episcopus
(sine eius licencie) a Parochis, ut supra vidi-
mus, non sunt hi episcopandi) eorum impedi-
menta inquirere per denunciationes facien-
tas in loco, unde forte venerunt, sed enim,
juxta suam prudentiam, debet per alias dili-
gentias veritatem carentiae impedimentorum
agnoscere. Ratio est, quia pro iis, qui va-
gantur, immo, & qui exteri hinc inde habi-
tare solent, sola denunciationes non videntur
sufficiētes, ad impedimenta detegenda.

Tribus continuis diebus festi-
viss.

4. Id non notat, festivos dies ad denun-
ciationes aptos, debere esse sine interiectis
feris, nam possunt recte denunciationes
fieri tribus diebus Dominicis, sed solum no-
tar tanquam melius, ut, si post primam v.
gra. denunciationem sequatur aliis dies fe-
stivus, non negligatur, tunc fieri denuncia-
tio secunda, cujus forte ratio est, ne, si
tunc negligatur, & diu sequentes denuncia-
tiones differantur, Parochiani obliiscan-
tur monitionis antea factæ, & ipsi etiam
differant, seu negligent impedimentum de-
tegere.

5. Nonnulli c. putant, non posse de-
nunciationes fieri tribus diebus festi-
viss im-
^{c Ap. G. Hurtad. d. 5. matrim. diff. 18. n. 60.} mediate sibi succedentibus, ut accidit v. grat.
in Paschate, sed certe immorito, quia suffi-
cienter sic Tridentini præscriptum custodi-
tur.

6. Illud consilium est non contemnen-
dum, ut explora tercia denunciatione, ex-
pectentur aliqui pauci dies, quo videri
possit, an impedimentum aliquod oppo-
natur; nam certe id non esse necesse,
& posse eodem die, quo ultima sit de-
nunciatio, contrahi Matrimonium mihi
dubium non est. Dixi (aliqui pauci dies)
nam non esse differendum diu Matrimo-
nium, pura post duos, vel quartuor men-
ses, monet Pontius, d. & Bonac, apud Bar. d. Fontius
bosam, & quia facile illo temporis spatio ali-
quod suborū inconveniens posset, quod e Barb. lo-
antea non erat.

^{c. nu. 31.}

Inter Missarum solennia.

7. Non id dicitur, tanquam necessarium:
Existimo f. enim, intentioni Tridentini sa-
tis fieri, si haec denunciationes fiant in loco que 7. ma-
publico, ubi sit magnus Fidelium concur-
sus, vel post concionem, vel post si-
miles actiones frequentia
populi cele-
bres.

^{f. Aver. tr. sec. 1. V. Adnotari.}

Quam

*Quam nam obligationem contrahant ex his
denunciationibus Fideles, detegendi
impedimenta?*

8. Haec denunciations sunt veluti editum Episcopale, quo præcipitur Fidelibus, ut, si neverint aliquid impedimentum, sive dirimens, sive tantum impediens Matrimonium, ut esset Votum simplex Castratis, vel sponsalia cum altero contracta, illud Parocho manifestent. Hinc ergo sequitur, Fideles, etiam ipsos contrahentes, obligari a ad dictam manifestationem sub mortali. Est enim res gravis. Neverint, inquam, sive ex causa scientiae, sive ex auditu a fide dignis, non vero, si a fide non dignis, neque, si non recordentur, 2. de spons. a quo, vel a quibus audierint: nam, sic, p. 13. §. 6. non dicunt quis noscere impedimentum, ad effectum, qui intenditur ab Ecclesia, cum, in ea incertitudine, ad nihil procedi prudenter possit.

9. Quid si impedimentum sit occultum,
ut esset affinitas orta ex copula fornicaria,
obligabimurne illud manifestare?

Respondeo. Si non potes avertire Spons-
b Sanc.lib. fos à Matrimonio, obligatis, sed occulte,
3. matr. d. etiam si scires sub secreto naturali, & cum
13. juramento (sed non, si scires in Confessio-
c G.Hurt. ne Sacramentali) quia hec manifestatio non
d.5. diff. 2.1 est ordinata ad puniendum, sed ad pecca-
d.Pont.lib. tum removendum. Ita Sanch. b & Hurt.
s. c. 34. e apud quos multo minutiora legere poteris
nu. 5. de hac re.

e *Sanc. Fa-* 10. Si tu scires impedimentum occul-
gund. *G.* tum, quod probare non posses, te non ob-
Hurtad. ligari detegere, putat Pontius, *d* aliisque,
Laym Co- quia nemo tenetur (inquiunt) denunciare,
ninck. alii- quod nequit probare. Sed puto, te obli-
que quo gari. *e* Ratio est, quia hac revelatio non est
citas, se- ad puniendum, sed ad evitandum peccatum,
quiturque & ex alia parte impeditre Matrimonium
Boß. cap. potest, etiam unus denunciator, ut notat
7. *matr. n.* idem *Sanch. f* vel certe is unus poterit viam
137. *Leād.* aperire, ut major diligentia ad cognoscen-
d. 7. *matr.* dam veritatem impedimentum adhibeat. At-
q. 88. *Ca-* que in hoc casu, quo defertur à Fidei impe-
dimento, non debebit Parochus procedere
f *Sanc. lib.* ad alias denunciationes, neque ad assisten-
3. *matr. d.* dum Matrimonio, sed negotium occulte re-
13. *nn. 2.* mittat ad Episcopum, & ab eo (qui sanè

obligabitur rem inquire, & examine) expectet, quid faciendum.

Quas autem probationes facere debet Episcopus, vide apud Sanch g aliosque.

II. Quod si Episcopus, vel ejus Mini-

ster, ut veritatem venetur, ipsos conjuges forte interroget de impedimento, debebunt, & ipsi (nisi velint a Matrimonio desistere) veritatem aperire. Si enim ex se, ut modo dixi, obligantur illud deregere, multo magis, si interrogentur quod sanè idem dicilolet de ordinando, & de eligendo ad Beneficium, si hi habeant impedimentum, &c.

Quod si haberint dispensationem, neque ipsi, neque alii obligantur detegere, quia frustranea esset manifestatio. Illud posset evenire, ut dispensatio fuerit in foro Conscientiae pro impedimento occulto, quod tamen, si est periculum, quod publicetur, manifestari debet, ut de medio illo provideatur, quod supra indicavimus.

12. Quid faciet Confessarius, si in volen-
tibus contrahere, advertat, adesse impedi-
mentum, quando prævider, se non pro-
futurum, si illos de eo admoneat, diximus
satis in opusculo k Confessionis.

13. Denique, ne te lateat, non teneri
cum revelare, qui prudenter timet sequen-
turum sibi gravissimum damnum, aut intet
alios magnum scandalum: Lex enim Ca-
ritatis, aut praeceptum Superioris nos non
obligat in tanto dispendio, ut adverterit
Navarr. I aliique, docentque Sanchez,
Henriquez, Coninck, cum Castropala eos i-
citante,

*Pœna contra non præmitentes Matrimonio
denunciations.*

14. Matrimonium celebratum cum Pa-
rocho, & Testibus, sed omisis culpabiliter
denunciationibus, aliqui cum Molina m
Hurt. aliisque: apud Castrop. sustinent,
non subjici pœnis Matrimonii Clandestini;
sed jam communis est n doctrina, subjici,
quia in jure o Matrimonium finedenuncia-
tionibus Clandestinum esse dicitur, id S.
quod Tridentinum nunquam corexit. P.
Molinæ autem sententiam probabilem me-
rito c
quisiturque Leand. d. 7. mair. qu. 91. o C. Cum
De Cland. Despons.

rito censet Castrop. l. c. quamvis ipse nostrum, hoc est, communem sequatur.

15. In jure autem prima poena contra Parochos, vel Sacerdotes ex eorum delegatione assistentes ejusmodi Matrimonio Clandestino, id est, non praemissis denunciationibus, his verbis fertur: *Si Parochialis Sacerdos tales id est, eos pro quibus derunciationes praemissa non fuerunt, conjunxerit, per triennium ab officio suspendatur, gravius puniendus, si culpa gravitas postulaverit.* Hanc suspensionem esse latæ sententia dicit Covarruvias, esse ferendum Henr. & Sairus, quorum utramque sententiam esse probabilem, indicat Fillucus a eosdem citans.

16. Secunda, est contra ipsos contrahentes, sic enim dicitur ibidem: *c. Sed his qui taliter presumferint, etiam in gradu concessio, copulari, condigna paenitentia imponatur.*

17. Tertia, d. ut, si conjuges prolem fusciant ignorantes, se impedimento dirimenti laborare, ipsa proles, quia alias legitima à Jure esse concedebatur, legitima non sit, si dicti conjuges contraxerunt, non praemissis denunciationibus.

18. Aliam poenam iisdem imposuit Tridentinum in hunc modum. *Qui, quamvis ignoranter, intra gradus prohibitos contraxerunt, pro consequenda dispensationis careant, si (Certe cum culpa) Matrimonium contraxerunt, denunciationibus non praemissa.* Hæc Tridentinum, quod quidem non ligat manus Pontificum, quasi hi non possint dispensare, sed solum his verbis notatur, habito hoc sensu Concilii, difficilior Pontificem dispensaturum & ipsos dispensandos obligari, quando pertinet dispensationem, exprimere Pontifici, scilicet ignoranter, quoad impedimentum, tamen sine denunciationibus contraxisse. Hæc latius disputata, Lege apud citatos, saliosque.

CAPUT IV.

De Benedictionibus, seu, ut vocant. Vocationibus Matrimonii.

§. I.

Sub qua obligatione, &c.

Hec est postrema solennitas Matrimonii inter Missarum solemnia omnina-

præstanda Conjugibus, quando utrique contrahunt primas Nuptias, etiam alias corrupti, sed non uxorati. Cum autem ea Matrimonio accidentalis, illique jam contracto adveniat, ejus omisso ipsum invalidare non potest. Dixi (quando utriusque) nam, si alter ex conjugibus secundas Nuptias contrahit, an sit hoc Matrimonium secundum benedicendum, dicam mox §. sequent.

2. An vero hujusmodi solennitatis omissione afferat peccatum, distinguendum est. Nam, vel queris, an sit peccatum illas omnino negligere, vel queris, an peccatum sit, Matrimonium consummare, antequam illæ accipientur. In hoc posteriori casu multos habemus Doctores afferentes, non esse mortale (præciso semper scandalo, earumque contemptu) immobile, nec esse veniale. Solum enim consilium, hoc est, non præceptum, ut clare ostendunt illa Concilii verba. *Sancta Synodus hortatur, ut conjuges ante Benedictionem Sacerdotalem in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent.*

3. At in priori casu, dissentient prædicti. Aversa h enim, & Leander loc. cit. cum aliis ajunt, esse mortale. Sanchez, & Bonacina cum aliis ab iisdem citatis ajunt, mortale non esse. Illi affirmant, quia censem, illud esse præceptum Ecclesiæ de re gravi: hi negant, quia, contra, putant, præceptum, ut potè de suscipiendo Sacramentali, non autem Sacramento, de re gravi non esse. Utrumque probabile. Sed mihi probabilius est sententia hæc negans, quia, nisi clare constent onera gravia, nolo ea Fidelibus imponere.

4. Et hic quidem non improbabiliter docet Sanchez i Episcopum posse per alias personas cogere conjuges ad ejusmodi Benedictio- nes assumentas, sed non per excommunicationem, quia hæc res non est adeò gravis, ut per excommunicationem urgeri queat, quidquid contra Sanchez sentiant Leander, & alii.

5. In sententia autem affirmante, esse mortale, Benedictiones negligere (qua sententia certe probabilis est), obligatio sub mortali so-

lum esset, ne prima vice conjuges conseruent Matrimonium, omis- sa Benedictione, non vero pro vicibus aliis.